

Coronaviruset lever vidare med oförminskad kraft ...

... och sprids nu snabbt på flera kontinenter. I USA pekas yngre människor ut som huvudskälet till att många äldre smittats av covid-19. Det gäller främst de södra staterna. 125 000 har dött och 2 422 000 är smittade i USA ... "Dödstalen 'ligger efter' flera veckor" säger Anthony Fauci, USAs smittskyddschef.

WHO har också larmat om att smittan tar fart när Europa 'öppnas'. 30 länder har fått en uppgång av nya fall de senaste två veckorna. I Tönnies slakteri i Tyskland är 1300 av de 6000 anställda smittade. Huvuddelen av de anställda kommer från Polen, Rumänien och Bulgarien. De arbetar tio timmar om dagen och bor under usla förhållanden. Ett utslag av den öppna europeiska arbetsmarknaden?

Här hemma i Sverige har företrädare för jord- och skogsbruket hotat med en total kollaps om inte den billiga arbetskraften från utlandet kan komma hit. Denna arbetskraft har därför fått dispens för att komma in i vårt land. Hur det är ställt med deras arbetsförhållanden och boenden kan man ju undra. Är det meningen att vårt välstånd ska vila på att andra människor blir utnyttjade?

Vi har fått veta att det är svens-karnas resande som tog hit smittan från flera olika länder och nu vill folk absolut ut och resa igen. Man blir helt uppgiven, och så får man höra Anders Tegnell säga "Tyvärr fortsätter situationen åt fel håll". Här i Sverige har antalet konstaterade fall ökat under ett par veckor, sedan man började testa allt mer. Hur tänker folk? Sverige har förlängt förbudet mot inresa hit för människor utanför EU till den 7 juli. Det är snart. Jag hoppas det inte kommer hit så många. Hoppas alla testas innan de släpps in, även de resande svenskarna och EU-folket.

Som '70-plussare' i riskgruppen har jag avhållit mig från nära kontakter med andra i mer än tre och en halv månad. Det har inte varit kul att inte få handla själv, inte träffa sina nära och kära, få avboka lasarets- och tandläkarbesök och fått livet begränsat i stort och smått. Jag har ännu inte behövt sätta på mig munskydd, men nu känns det som att det

blir nödvändigt. Jag VILL INTE bli sjuk och hamna i en situation där någon avlägsen doktor per telefon och på grund av min ålder ordinerar morfinbehandling tills jag dött undan. Eller kommer jag att bli behandlad på något annat sätt eftersom jag bor för mig själv i eget hus?

Det känns som om allt blivit 'normaliserat' på något vis. Ingen säger något, alla kniper ihop och hukar. Är det verkligen så här vårt liv ska se ut i fortsättningen?

Jag kan inte föreställa mig hur illa det kan vara för vissa av mina medmänniskor. Själv är jag rätt luttrad efter ett långt livs olika påfrestningar och tror att jag har ett hyfsat stabilt psyke att bemöta svårigheter. Jag tror det kommer att bli som i Lars Ekborgs revysketch från 1967: "Elände, elände, elände. Eländes elände. Elände anlände Arlanda o.s.v.". Det blir följdverkningar på alla möjliga sätt och vi kommer alla att tvingas inrätta oss efter nya normer.

1 juli 2020.

Inger Klintberg Danielsson